

duer den ikke, og af de og de Grunde maa der stoffes noget bedre. Men som alle Begne i Verden er der altid noget usyldestgørende ved en rent negativ Kritik, baade for den, der skal afgive Kritikken, og for den, som skal modtage den. Det er i Forhold af denne Bestaafenhed dog en naturlig Trang, at man fra Fængselskontoret kan ønske at imødekomme de paaagældende Kommuner ved ikke blot at sige: Det Forslag, som foreligger, duer ikke, fordi det har de og de Mangler, men ogsaa at komme dem til Hjælp ved at gøre dem opmærksomme paa, hvorledes disse Mangler lettest og simplest kunne afhjælpes. En Bistand af denne Art er ogsaa ønsket fra Kontorets Side egentlig af Hensyn til det offentlige, idet det nemlig dog altid paa den Maade opnaas, at disse Sager blive hurtigere tilendebragte, end naar man blot skulde indskrænke sig til at erklære de indsendte Tegninger for usyldestgørende, og saa sende dem hjem igen o. s. v. Det foreskommer mig derfor, at det er noget nøjesende overfor Kommunerne, som man dog ellers ikke er saa bange for at yde Hjælp og Begunstigelser fra Statens Side, om man vil nægte dette forholdsvis ubetydelige Beløb. For øvrigt er der jo ogsaa andre Arter af teknisk Assistance, der i visse Tilfælde kan være nødvendig; dette er ikke det eneste. Der kan ogsaa være Tale om, at Fængselskontoret behøver teknisk Assistance med Hensyn til andre Ting, f. Eks. til at løse rent hygieeniske Forhold, til at give Erklæringer om Fødselsforhold, Bånd og deslige ved saadanne Anstalter, som henhøre derunder. Jeg vil derfor tillade mig at haabe, at man mulig ved nærmere Overvejelse kunde komme tilbage fra det, som her foreslaas i Dag, nemlig til at nægte den omtalte Sum. — Hvad Vædringsforlaget under Nr. 38 angaar, maa jeg ligesom det ærede Mindretals Ordfører meget beklage, at man ikke vil bevilge dette lille Beløb. Hovedgrunden, hvorfor det søges, er, at disse Arbejder, Lovtidenden og Ministerialtidenden, som paavist i Anmærkningerne til Finanslovsforlaget, ere stegne saa ganske overordentlig. Det Quantum, som trykkes, er selv om man mener, at der burde trykkes endnu mere, at der burde staves endnu mere Stof, allerede nu saa overordentlig stort, sammenlignet med, hvad det var, da disse Bøddinger bleve fastsatte, at der ikke er noget ubilligt i, at der nu kræves denne lille Sum til Assistance, som her er Tale om, det er jo kun 600 Kr. om Aaret, det hele drejer sig om. — Hvad Vædringsforlaget under Nr. 40 angaar, nemlig de 23 Kopisters Bøddinger ved Hof- og Stadsretten, kan jeg i meget slutte mig til, hvad

der er fremkommet fra andre Sider, f. Eks. fra den ærede Folketingsmand for Præstø Amts 3dje Valgfreds (Veth). Jeg tror for det første, at det er saa smaa Bøddinger, at der ikke godt her kan være Tale om, at de paaagældende gøre for store Fordringer til Livet, og derfor heller ikke Anvendelse for disse Betragtninger om, at det kan man ikke gøre, at man maa hulle paa, at andre ikke altid kunne saa det o. s. v. Jeg tror, at disse Bøddinger befinde sig paa et saadant Minimum af, hvad der maa udtræves til en blot almindelig Tilfredsstillelse af Livsnødenhederne, at man vistnok ikke kan anvende den Slags Betragtninger her. Der er et Moment, som jeg særlig maa gøre opmærksom paa, fordi det ikke er blevet saa stærkt fremhævet af de andre Talere, der have haft Ordet i Anledning af denne Sag, og det er det, at ligesom ogsaa Tilfældet for Resten er med Assessorerne ved Hof- og Stadsretten, den sidste store Konkurrence af Ansøgere i Forhold til det Antal Embeder, der ere ledige, gør, at Folk nu baade i en ældre Alder end tidligere komme ind i slige Stillinger, og at deres Udsigt til Avancement ud af disse Stillinger til bedre Stillinger er betydelig mindre end tidligere. Deraf følger, at disse Funktionærers Gennemsnitsalder — det gælder ogsaa om Assessorerne — er betydelig højere nu, end den var for en Del Aar tilbage. Naar man tidligere har sat saa forholdsvis lave Bøddinger for Overdommere i Forhold til Underdommere, antager jeg, at dette Forhold — som jo er meget gammelt her til Lands, som jo gaar meget langt tilbage, i det mindste hele dette Aarhundrede tilbage i Tiden — for en stor Del er begrundet i, at man er gaet ud fra, at Folk i det hele taget i en yngre Alder naaede til disse Stillinger, end de naaede til Underdommerstillingerne. Derfor det har været Tilfældet tidligere, som jeg nok tror, gælder det i alle Tilfælde ikke mere. Det vil jeg, naar man gennemgaar Listen over disse Mænd og sammenligner det med Forholdet 40 Aar tilbage, at Gennemsnitsalderen for disse Stillingers Opnaaelse er rykket meget betydelig frem. Medens det den Gang var temmelig almindeligt, at Folk kunde naa ind i disse Stillinger, naar de vare midt i trediveerne, er det nu det almindelige, at de ikke kunne naa op i disse Stillinger før midt i fyrreerne eller maaste i en endnu ældre Alder. Derfor tror jeg, det er et Moment, der med Hensyn til disse Assistentter ogsaa maa komme i Betragtning, at de ere ældre gennemsnitlig nu end tidligere, og som Folge deraf taler der mere for, at der gives dem en noget højere Bønning. Dernæst er der ogsaa en